

ROZPARZONY (4) *part praet pass pf*

rof- (2), roz- (2).

Pierwsze o oraz a jasne; -ón- Oczko (2), -on- SienLek (1).

sg m N rozparzony (1). ◊ A rozparzony (1). ◊ f L rozparzon(e)j (1). ◊ n N rozparzóné (1). ◊ [pl N subst rozparzón(e).]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Mocno rozgrzany (4) :

a. *Zewnętrznym źródłem ciepła (4) :* potym położyć [płat sukna] na they borowinie rofparzoney á kazać temu na to ielić/ ielitho wtłacza do żywota. *FalZioł* I 116a; y wychodząc rozpárzóné ciáło/ prze ládá oziębnie/ przyść o gorączkę może. *Oczko* 26v.

[*rozparzony na czym:* Kwiatki też iego [majoranu] z liścim ná cegle w woreczku rozpárzone/ á ná żywot przykładáne/ bolenie oddalają ktore z wiárow wewnętrznych pochodzi. *Cresc* 1571 264.]

rozparzony w czym (1): Albo rofpárzony Myłzotrzew w gorącym vkropie ná sinné á ftłuczoné rázy przykładay. *SienLek* 148v.

Wyrażenie: »ciepło [czym] rozparzony« (1): Wyłzedszy tedy z wánny/ niech lye dobrze odzieie/ y ták ciepło wodą rozpárzony/ zaráz do łózká łzedzly/ położy y nákrzye *Oczko* 27v.

b. [*Wewnętrznym ciepłem organizmu:* Nie dziw tedy że w pełnym cieie [...] humory rozpárzoné á rozdráznioné do skóry idą *OczkoPrzymiot* 101.]

Cf **ROZPARZYĆ**